

Megjeleni kétféle és tíznapot...

Előfizetési árak:

Table with subscription rates for different durations and locations.

Hirdetési díja:

hasábon postaió egyezri hirdetés... Bélyegdíj külön 30 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Az arad-országi egyesült vasutak... Bérmentesen leveleket csak ismert...

Kiadóhivatal:

Az arad-országi egyesült vasutak... az arad-országi egyesült vasutak...

Az új pénzügyminiszter első beszéde.

Arad, április 23.

Wekerle pénzügyminiszter, tegnap mondotta el programbeszédét nagybányai választói előtt.

As új pénzügyminiszter e beszédeben is annak a kiváló tehetségnek és szónoknak mutatja be magát...

Alább egész terjedelmében közöljük a nagyérdékű beszédet...

Mi is, — mellőzve a pénzügyi helyzetre vonatkozó részleteit a beszédnek, mint a melyről unos-untig lesz szó...

temi tanárt, államtitkárrá nevezte ki a pénzügyminiszteriumban...

Bevárjuk tehát e többszörös programot adó beszédre az ellenzék kritikát és majd részünkről is megadjuk...

Uram Polgártársak! Az alkotmányos szokások iránti kötelező tisztelet...

Először is, hogy mint a ki közel két éven át szerencsés voltam e körletet...

Es hogy még egyre néve nyilatunk, meggyőződésünk, hogy — tekintve az általános lelkesedést...

Láng Lajos államtitkár. A király, Wekerle pénzügyminiszter előtörzseztésére...

A pénzügyminiszter beszéde. Wekerle Sándor új pénzügyminiszter hétéfn választói körébe érkezett...

A pénzügyminiszter beszéde.

Uram Polgártársak! Az alkotmányos szokások iránti kötelező tisztelet vezetett ide...

Először is, hogy mint a ki közel két éven át szerencsés voltam e körletet...

A kérdések könnyebb áttekintése végett kapcsolatosan fogok nyilatkozni...

Láng Lajos államtitkár. A király, Wekerle pénzügyminiszter előtörzseztésére...

szatár! a választópolgártársaim ítélőképessége iránti kötelező tisztelet.

Pénzügyi viszonyainknak rendezése, államháztartásunk mérlegének helyreállítása...

A pénzügyi helyzet gyökeres reformjának kiindulási pontját az államháztartásnak minden tekintetben rendezésére...

Az utolsó két év kezelése tanuskodik a mellett, hogy a költségvetés keretének szoros betartása mellett mellőzötték...

A betervezett költségvetés tanuskodik a mellett, hogy a pénzügyi kibontakozásnak eszközeit...

A kiadásoknál mellőzni igyekeztünk minden nélkülözhetőt, de gondot kelle fordítanunk...

Sőt a kiadások apasztásának terén is továbbmentünk...

A pénzügyi kibontakozás másik és pedig pozitív eszközeinek, a bevételek szaporításának körét illetőleg...

Tudom én t. uraim, hogy a legtöbb két év alatt alkotott adótörvények a borús huszadonak...

A kiadásoknál mellőzni igyekeztünk minden nélkülözhetőt, de gondot kelle fordítanunk...

Ha ezek dacára a kiegyenlítés meg-hiusulna, ugy csak a győzelem segíthet rajtunk.

A részletek esetében a kormány bukásunkat T. (Tisza Lajos) befolyásának tulajdoníthatnánk...

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Április 23.)

Beöthy Ödön levele.

Adat a Tisza Lajos és Beöthy Ödön közötti küzdelemhez.

Folytak az előkészületek önkénytelenül az 1845. évi decemberi nagy összejövetelhez Biharvármegyében.

Egy ember állott élén a vármegyének, az adminisztrátor Tisza Lajos, tehát akkor épen ugy, mint a mostani időben...

A konzervatív párt vesére volt, tehát tö kellett találnia minden kiöltöt golyónak...

A politikai küzdelmeknek meg van az a hibájuk, hogy legtöbbször egy egyén ellen törnek...

vagy csillagok elé felhő borulhat, de hogyha fejlennek ismét ragyogó pompájukban...

Mert Beöthy Ödön is támadásait Tisza Lajos adminisztrátor egyénisége ellen...

Pappszász Lajos megválasztása két-ségtelenül a konzervatívok győzelmé volt...

E tárgyban Bernáth Józsefhez írt levele a következő.

Edes Barátom! A mitől írtóztam, be-következett — a szakadás sorainkba beharapódzott...

Azt, hogy Pappszász mellett pártos-kodni fognak előre lehet tudni, hiszen most esztendeje magunk is így gondolkoztunk...

Hy előzmények után tinekett egyenesen vele kelle volna magatokat reportba tenni...

Azon tehát nincs mit oszáltni, hogy a lutheránusok alkalmasnak látván a jelen időt...

tem volna meg, miszerint ily esetben, hol személyes kérdés forog fent...

Da a mi mostani állásunkban minden-kítől kívánhattam azt méltán — elvárás-taimból pedig követelhettem is...

Van-e ebben része Pappszásznak? — Nem tudom. Bizván becsületességéb...

Azon ostoba hírekre, mintha én Lajost nem óhajtanám társannak, nehogy e ur o-pai notabilitás s s a g a állá som-sz befolyásom nullifikálna...

En a parlamentáris téren őt nagyon ismerem, talentumától nem félek, és nem is irigylem...

Volna-e oly dőre, ki engem egy kevéssé „ismer”, hogy D e á k o t azért nem óhajtom társannak...

Nekem egy természeti sajátságom van. Mig a vész távol van tőlem, feletle félek...

L a j o a s a l, az alkuszokkal ne legyen semmi érintkezések, — ezt még azon körülmény is javálja...

Tudatom én vele azon szerepet, melyet s ógora (Okolicsányi) ús, ennek folytán írta nekne...

Ha ezek dacára a kiegyenlítés meg-hiusulna, ugy csak a győzelem segíthet rajtunk.

A részletek esetében a kormány bukásunkat T. (Tisza Lajos) befolyásának tulajdoníthatnánk...

Meg kell tehát ragadni mindent. Draveozky Lajost figyelmeztess az iteni jövőre...

A szalonaiakat ellenben az országgyűlés előtt levő Hajdusági keresetekkel...

Nekem Dobozay ellen semmi kifogásom, sőt örömmel fogom e pályán (főszolgabíró) üdvözölni...

egyenessége a tiszta jelleme pedig kezeskodik közremunkáltságáért.

Aldjon az ég, tudósítsa azonnal a dolog kimeneteléről, Ödön m. k.

Beöthy Ödön levele arról tesz bizonyoságot, hogy még Zsedényi is ellene fordult...

A hatalmi köre fentartására mindenféle eszközt alkalmazó adminisztrátorral beszél...

Előttünk két alak áll. Az adminisztrátor, ki a vármegye ügyeit vezette...

Minő eszközöket tartott jogosultaknak az egyik, azt látjuk leveléből...

Kinek ajánl a lelkiismeret szabadságának világos igéi hangzottak el...

Dus László.

kozását, a szeszadótvény pedig a mellett, hogy védelmet nyújt a gyengébb s különösen a gazdasági szeszgyárak fenntartásának, biztosítja azt, hogy az Ausztriában fogyasztott szesznek legalább egy részét jövőre is mi termelhetjük.

Engedjék meg, hogy most az előadottak után levonjam a tett pénzügyi intézkedések mérlegét s képét nyújtsam az eszentül teendőnek.

A tett intézkedések eredménye az, hogy a szeszadót a lehető legkisebb mértékben a vállalkozásokra terheljük, a határozott mértékű szeszadót pedig a vállalkozásokra terheljük, a határozott mértékű szeszadót pedig a vállalkozásokra terheljük, a határozott mértékű szeszadót pedig a vállalkozásokra terheljük.

S ezzel uraim röviden megjelöltem a pénzügyi szakma körében jövőre szem előtt tartandó teendőket is. Nem új járókérdés a kutatás és feltárása, hanem a már feltártakat kiadott hasznosításra kell, hogy képezzék egyelőre a követendő irányt. De hogy a jövődelmi források eléggé kiadók legyenek, hogy közterhek eddigi fokozásánál maradjanak megállapodhassunk, először is a tanulságot kell levonnunk abból a pénzügyi rendszertől, melyből kibontakoztak s ez tanulság, melynek a közvéleményben kell mennie, s a közvélemény kivánalmait is korlátolt kell szabnia, az, amit egyébként már az imént is érintettem, hogy nem elég a takarékoság legszorosabb mértékére szorítkozni, hanem közintézményeink berendezésében és fejlesztésében, a modern intézmények meghonosításában s általában nemzeti előhaladásunk munkáiban lépésben szabad csak haladnunk, mert a nemzet életfeltételeit veszélyeztetni az, a ki orunkkal arányban nem álló haladásra int. (Helyeslés.)

Másodszor a lehető leghatékonyabban kell valószínűleg azt az elvet, hogy adjuk meg az államnak a mi az állam és a egyesének, a mi az egyes. S ez az elv az államot megillető jogok megőrzésének megőrzésében a nagy közvélemény egész erkölcsi súlyának közreműködését, másrészt pedig a pénzügyi adminisztráció reformját teendő szüksege.

Ma, tisztelt uraim, midőn az állami szolgáltatások hosszú és szakadatlan láncolata az életnek ugy szőlőn minden nyitvánuzására kiterjed, ma, midőn az állami szolgáltatások nagysága mellőzhetetlenül teszi, hogy ha csak a közszolgáltatásokat újra meg újra növelni nem akarjuk, első sorban az államot jogosan megillető jogok megőrzésére kell fordítsunk: ma nincs az a jól szervezett és fegyelmezett pénzügyi testület, mely magában véve elegendő lenne az állami jogainak megfelelő biztosítására, ma az egész adminisztrációnak tetleg és erőközelig s a nagy közvéleménynek hasznos és erkölcsi súlyának egész tekintélyével közre kell hatnia a szeszadót végző. De viszont elismerem a szolgáltatások nagysága és sokasága az állami szeszadót végző és sokasága az állami szeszadót végző és sokasága az állami szeszadót végző.

vényeknek helyes és a jogosság korlátai közt való alkalmazása már lehetőleg eleve biztosították. S hogy a bajok a lehetőségig ott is elháríthatóak, ahol rendes jogorvoslatok igénybevétele részint a sérelem-jelentékeltsége, részint az időzónák szelvény, értelmeletlen volna tezi a gyakorlat életben alkalmazhatatlanná.

E czélok elérését tűzte ki a kormány a pénzügyi adminisztráció reformjáról előterjesztett javaslatával, melynek alapelvei, hogy a pénzügyi adminisztráció a helyi viszonyok és körülményekkel folytonos kontaktusba, az általános politikai adminisztrációval szervez összeköttetésbe hozassák s e mellett a pénzügyi érdekek veszélyeztetése nélkül a közvetlen adók tekintetében is a törvényhatóságok ellenőrzése alá helyezzessék.

E czél teljes elérése s általában egy a kor kívánalmait mindenben megfelelő adminisztráció létesítése teendő továbbá a politikai adminisztráció tökéletesebbé tétele s a kormány egyik feladatává, a mint ezt a miniszterelnök ur már 1882-ben jelezte debrezeni választóihoz intézett egyik beszédeben, ha lehet a történelmi alapon ismétlődő jelenlegi politikai adminisztráció körében, s ha szüksegesnek bizonyul tovább menve, a kérdés megfelelő előkészítése után az állami adminisztráció kiterjedtebb mérvű alkalmazása által is. (Helyeslés.)

Nem azt kívánom én mondani az előzetekkel t. uraim, mintha a jelenlegi járókérdés hasznosításán s a pénzügyi adminisztráció javításán kívül a pénzügyi szakma körében nem lenne több tenni, reformálni való, sőt ellenkezőleg számtalan kérdés vár még megoldásra. Így legközelebbi feladatunk a regálékért a doct kártalanításnak az ez iránt hozott törvényeljárás való megleltányos megállapítása s ezzel kapcsolatosan az államrészi jövedékről szóló törvényeknek az államkiosztási igények megfelelő végrehajtása képezendő. Habár nem is azonnal, de a kérdés és előfeltételeinek megfelelő előkészítése után az egyes adóztatás körében a fenálló törvényes határozományok kiegészítése és részben módosítása mellett szintén arányosabb adóztatásra, az elítelt jövedelmek lehető érintése s különösen a kereseti és jövedelmi adóknál arra kellő törekednünk, hogy a tárgyi támpontok helyett lehetőleg az egyéni kereseti és adóközpesség legyenek irányadók. (Élőlk helyeslés.)

Mihelyt a viszonyok engedik s az előfeltételek meglesznek a kiadások lehető további apasztása végett, a konverzió nális hitelműveleteket más állami adóssággokra is ki kell terjesztenünk. Nem ugyan mint legközelebb megoldandó, de mint közelebb előkészítendő kérdések tanulmányozást igényel a lottójövedék fokozatos megcsökkentése ezen jövedelmi ág pótlásának kérdése, továbbá a valuta rendezés, illetőleg a valuta és a pénzügyi szabályozásának kérdése azon elv szemmel tartásával, hogy evált a mindennapi élet feltételeit, a közterheket s magánosok terheit ne növeljék, hogy a tala közgazdasági előnyét és tartható állapotát biztosítsunk s ne újabb bajok és nehézségek kulforrását járjuk fel. (Helyeslés.)

Oly kérdések ezek t. választók, melyeket nem lehet rohamosan megoldani, hanem ha idővel kívánunk alkotni, megfelelőleg elő kell készíteni, előfeltételeiket kell megteremtetni. S ezen előfeltételek egyik legfontosabb arandozott állami háztartás maradását jellegű biztosítása.

A közgazdasági téren, t. uraim, számos

intézkedés történt rendszeres egymástánban, mely az anyagi érdekek felvirágzását s a közterhek könnyebb elviselését fogja eredményezni. A vasuti halogatás már korábban is birtokunkban volt egyes vonalainak kiegészítésén s a forgalmi igények által követelt felszerelésen kívül a gasztrózi, a nyugati és a pécsi vasutak államosítása folytán az államvasutak hálózatát ismét három külföldi iránylatban egészítettük ki, az ország legszebb pontjait egy egységes hálózat keretében s ez által egy rendszeres, viszonyainknak megfelelő s azok szerint irányítható tariffa-politikát is meg lehetünk meg alapítani. Ma midőn a gazdaság, a kereskedelem és ipar fejlődésének nemcsak a termelés olcsósága, hanem a kinalkozó piaci viszonyok gyors kihasználása, a változó forgalmi viszonylatok folytonos követhetése is egyik a siker biztosító feltételét képezi, ma ezek érdekeinek megóvása egy nagy egész forgalmi viszonyainkat döntőleg befolyásoló állami vasuti hálózat nélkül alig képzelhető, ma a kereskedelem és ipar fejlesztése, oly szoros összefüggésben áll a forgalmi igények kielégítésével, hogy ezek nélkül alig lenne elősegíthető. Ez teszi feladatává a kormányt, hogy nem érve be az eddig tett tariffai intézkedésekkel, minden tekintetben a tariffa-politikát, a pénzügyi és közgazdasági érdekek egyaránt kielégítő reformjával foglalkozzék. S ez tette feladatává a kormányt az a másik, szintén nemcsak adminisztratív, hanem e mellett közgazdasági jellegű intézkedést is, hogy a kereskedelmi és ipartügyek ellátása a közlekedési miniszterium ügykörébe utaltassék, az országunknak még mindig agrikulter jellegéről fogva pedig rank néve kiváló fontossággal bíró földmívelési és visszabonyozási ügyek gondozását egy külön földmívelési miniszteriumra bizza.

A közgazdasági érdekekkel kapcsolatban még csak egy, azokkal szorosan összefüggő s a kormány közelebbi teendőinek körében kiváló fontossággal bíró, az igazságügyi kormányzatról kívánok röviden megemlékezni. Az igazságügyi adminisztrációk behatárba tétele a magánügyi törvénykönyv egy részének, az örökösödési jognak, a binvadi eljárásnak s más számos feladatnak előkészítése foglalkoztatja azt az elmult két év alatt, s a magánjog kodifikációján a fokozatos megoldása, a bírósági szervezet végleges megállapítása s ezzel kapcsolatban a kirt táblák dezentralizációja, egy a korigényeknek minden tekintetben megfelelő igazságszolgáltatás létesítése. A szobéliség és követhetőségnek a mi igényeinknek és anyagi öröknek megfelelő előkészítése, lesnek azon több, de egyuttal korsszokot alkotó feladatok, melyek ezen kormányzati ágazatot foglalkoztatják. (Helyeslés.)

S most engedjék meg t. uraim, hogy áttérjek arra a harmadik nagy kérdésre, mely az elmult két esztendő uralta s a közelebbi jövőbe és mindenesetre befolyásolni fogja pénzügyi viszonyainkat; s ez a véderő kérdése.

A fegyveres béke korszaka a mi viszonyainkat nem hagyhatja érintetlenül.

Akkor, midőn látjuk, hogy a kontinens minden népe a végős erőmegfeszítésig törekedik véderének fejlesztésére, midőn látjuk, hogy ez a törekvés a legbiztosítottabb elszigeteltségben levő államokat is urálja, akkor, midőn a rendszeres haderőt minden államban a népek nagy hadserege váltja fel, a népek ezen nagy közelműt mi sem nézhetjük ószetett kezekkel, sőt ellenkezőleg mi, kiket a véget a kelet és nyugat közvetítőként a kontines központjára helyezett, fokozottabb ösztön által kell, hogy utalva legyenek véderőnk fejlesztésére.

lyezett, fokozottabb ösztön által kell, hogy utalva legyenek véderőnk fejlesztésére.

Ez az európai viszonyok által előidézett s általunk meg nem változtatható helyzet teszi szükségessé a véderőnk fejlesztését s a szolgálati kötelezettség szigorítását s azon nagy kötségek megajánlását, melyeket a véderő tökéletesebb felszerelésére fordítottunk. Ezek a viszonyok teszik jövőre is köteleességünknek, hogy ha bármely békévesztés következne volna is, de állami biztosságunk nemzeti érdekeink védelmére mindig készen álljunk s a költségek azon előadhatlan mértékéről, melyet viszonyaink csak elviselni engednek, vissza ne riadunk. Ezek a viszonyok teszik végül köteleességünknek, hogy véderőnk berendezésében ki sem próbált értékű változtatásoktól óvakodjunk, míg a jogosult kívánalmak frvnyesítésében is megfontolva haladjunk követhetőségeinkben tartózkodók legyünk.

Alig van intézmény, melynek a változtatások veszélyesebbek, hatáskörében eleve kevésebb lennének kiszámíthatók, mint a hadsereg intézménye. Engedjék meg azért t. uraim, hogy a véderőnről mondtak az arval fejezzem be, a mi nemcsak engemet, hanem nézetem szerint minden kormányfőt fog vezetni. Feladatunk és vezetésünk leendő, a véderő fejlesztése, állami érdekeinknek minden körülmények közt biztosítása, a hadsereg intézményeinek alkotmányosságunkkal, s nemzeti létünk követelményeivel való lehető teljes összhangba hozatala, s a véderő költségeinek megállapításánál a szükesség mérvének, de e mellett teherviselési képességünknek is folytonos szem előtt tartása. (Élők hoasztartó éljenek.)

Ezek után a miniszter újból szívből eredő köszönetet mondott választóink megjelenségekért s magát további szives figyelmükre ajánlotta.

KÜLFÖLD.

Róman hang a béke mellett. Megelégedéssel vehetjük tudomásul azt a bukaresti jelentést, hogy az új román kormány egyedül a helyi reformokra akarja fordítani figyelmét, bizza Európa békés helyzetében. Az „Indépendance Romaine“ egy cikkében ugyancs hangsúlyozta, hogy az európai helyzet teljesen békés, Oroszország egyesével pénzügyi konszolidálásával van elfoglalva; Ferencz József császár és király bekaszerolt tejedelem Ausztria-Magyarország és Oroszország egymáshoz való viszonya nem olyan, hogy a béke megvárásából kellene tartani, a Catargiu-kormány tehát, nem kellvén külső nyomadalmaktól félnie, ez általános nyugalmat arra fogja felhasználni, hogy kizárólag helyi reformoknak szentelje tevékenységét.

Orosz reménykedések. A „Novosti“ írja: „Hogy Szerbiában és Romániában Oroszországra nézve kedvező átalakulások történtek, a nélkül, hogy Oroszország az ügyekbe beavatkozott volna (?) az leginkább abban leri magyarázatát, hogy a Balkán népek kiábrándultak azon szép ígéretekből, a melyeket Berlin és Bécs állítottak. Az a híres függetlenség, a melylyel az osztrákok kezesgették őket, közelebbről megvizsgálva, a legnehezebb leigazásnak mutatkozott. A szerbek és románok, politikai és gazdasági tekintetben, teljesen azoktól függtek, a kik nekik politikai önállóságot ígértek. S ezért történt meg az a fordulat Oroszországra javára, a melyben a Nyugat a hármas szövetség vereségét látják. De a dolgok ezen új rendje „osok így szívdulhat meg, ha az orosz diplomacia nem lép arra a haladatlán utra, a melyet Ausztria követett. Ausztria kénytelen volt azt az utat (t. i. a balkánépek ügyeibe való beavatkozást) azért követni, mert az ő állami érdekei egyenes ellentétben állnak a balkán-népek nemzeti törekvéseivel. Ez utóbbiak soha nem lesnek ószinte barátjai olyan államnak, a mely oly territóriumok felett uralkodik, a hol több millió oláh és szerb lakik. De hát ilyen-e Oroszország? O benne a balkán-népek csak természetesen szövetséget láthatnak s ez a szövetség annál szilárdabb és áldásosabb lesz, mentől több szabadság és függetlenség biztosítatik e nép számára (?) Oroszország szabadította fel őket, vette meg függetlenségük alapját. Nekik a maguk érdekében szüksegtük van Oroszországra s dacára, hogy egyidőre elfordultak tőle, azzal keset fogva fognak haladni s készségesen alá fogják neki rendelni magukat a külügyi politikában, ha helyi ügyeik teljes függetlenség biztosítatik nekik — s ez által végké el lesz osztva az a Nyugaton uralkodó előítélet is, mintha Oroszország csak arra törekednék, hogy teljesen hatalmába kerítse a Balkán-félszigetet.“

A román erődítések. A romániai erődítésekrol a „Times“ bécsi levelezője a következőket írja: Catargi soha sem titkoltá nézetét a foschani-galatzi vonalon építendő erődítményekről, melyek arra hívták, hogy az orosz oldaltól jövő támadás ellen biztosítsák az országot és a román ellenség attól tart, hogy ha Catargi tovább marad hivatalban, akkor a megszávozott hitelek az Olt kerületben, a Magyarország szomszédságában építendő erődítményekre fordítja. A román ellenző az erődítmények építése felett most lefojt vitában annak kijelentésére akarta bírni a kormányt, hogy a bukaresti erődítmények, valamint a foschani-galatzi vonalon építendő erődítmények azon terv szerint valóítottak, melyet katonai bizottság, sok idővel álfelzüksegeknek talált az ország védelmére. A király oly szigorúan ragaszkodik e tervhez, hogy a mult évben csak azon feltétellel bizza a hadügyi társat M a n u tábornok, hogy az semmit sem változtat az erődítések tervén, M a n u tábornok in-

kább technikai, mint politikai okokból akarta a tervet módosítani, míg Catargi és oroszbarát barátainak kifogásai politika jellegűek: Alig kell ehhez hozzátenni, mondja a „Times“ levelezője, — hogy az Olt mellett építendő erődítmények inkább csak nagy demonstrációt képeznének Ausztria-Magyarországgal ellen és az nem volna egyéb, mint pénzparálás.

LEGUJABB POSTA.

Sándor király Bistices és Protics dorenek s Grucios és Tausanovic miniszterek kíséretében vasárnap délután Sabaczba érkezett. Belgrádban az elindulás alkalmával s utközben is mindeütt lelkesült ovacsók fogadta a lakosságot a királyt. Sabaczban nagyszert volt a fogadtatás. Este a város ki volt világítva. Mindenütt néptömegek voltak. A király utazása valóságos diadalmat volt.

— Milán király mint szerzetes. A zágrábi „Srbobrau“ — mint a „N. Fr. Presse“ nek távirják — külön kiadásban Belgrádból azt a különös hírt közli, hogy Milán király e hó 20-án Jeruzsálemben, az ottani kolostorba lépett be szerzetesnek és azt tervezi, hogy az összes szerbek patriarchohájjá legyen. Az elotti erre vonatkozó hírt nem vették komolyan, de azt állítólag újabb tudósítások megerősítik Milán különben nem lenne Szerbiában az első király, a ki kolostorba vonul vissza: a Nemanida-dynastia megalapítója Nemanja istván, 1195-ben letéven koronáját, s studenici kolostorba vonult, mint szerzetes, a mely történeti reminiscenciák különben a szenzációzó hírigaz voltára nézve még mi bizonyítékot sem szolgáltatnak.

— Boulanger kiutasítása Belgiumból. A boudingista lapok kijelentik, hogy a belga kormány nem értesítette Boulanger-t semmiféle kiutasító rendeletrel, hanem felhívta, hogy néhány hétre hagyja el Belgiumot. Boulanger hétfőn vagyis kodden Angliába utazik. — A fődolog az, hogy a „brve general-“nak menni — kell.

Az „ARADIKÖZLÖNY“

(Megjelen mindennap) Előfizetési feltételei. Helyben házhoz hordva: Egy évre . . . . . 12 ft — kr 6 ft — kr 3 ft — kr 1 ft — kr Egy hónapra . . . . . 1 ft — kr 60 — 50 — 20 —

Vidékre szétküldve: Egy évre . . . . . 14 ft — kr 8 ft — kr 4 ft — kr 1 ft — kr 50 — 20 — Egy hónapra . . . . . 1 ft — kr 60 — 50 — 20 — Felkérjük egyuttal lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetését márczus végé lejárt, hogy az előfizetést mielőbb megtegnni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

As „Aradi Közlöny“ kiadóhivatala.

NAPTÁR.

April 24. Szerda. Római koth. naptár Gyógyg. Prot. naptár: Béla. Görög-ország naptár (április 12.) Vasul kel Nap kel 4 óra 58 pereskor nyulcsik 6 óra 58 pereskor.

HIREK.

ARAD ES VIDEKE.

— Gráf Ede lovassági tábornok, József Főherczeg adlutas, a ma esti vonattal Budapestről Aradra érkezik s a „Fehér Kerest“-be száll meg. Kivüle még Aradra érkezők: Vörös Sándor honvéd-százados, csepeji Zoltán Edek huszárezredes s lovassági felügyelő és Taxis báró honvéd-huszárszázados, lovassági felügyelő segédltart.

— Az iskolázék ülése Aradváros iskolázék iskolás havi rendezését a utörtökön délután 4 óraker tartja meg. A tárgyszorozatba több érdekes ügy van felvéve, melyek híhetőleg nagyobb vitát keltenek. — Az aradi színtársulat tagjai, a mint halljuk, konzorziummá alakultak, s a könyves ruhafar használatáért napi bért fognak fizetni Mosonyinak, illetve ezzel a napibért fogva Mosonyinak a tagok iránt fennálló tartozása törlesztetni. Az ellen semmi kifogásunk sem lehet, hogy a tagok ily módon igyekeznek érdekeiket megóvni, magukat a nyarra lehetőleg biztosítani. Egyelőre ugyancs Makóra mennek, hogy ott átvégyék és lejátsszák a Mosonyinak ígért bérletét. De most már természetesen következik az a kérdés, hogy mi lesz a jövőtől aradi színtársulat? Ezzel a kérdéssel szoriatunk haladéktalanul kell

Az aranyos klick.

(Gaboriau regénye.)

„Aradi Közlöny“ szerkesztéséből fordította: W. Ph. XXIII. (98. folytatás.)

— Mi okotok van öt vadozni? — Oh! borzasztó okunk van parancnokom! Ö elrejtőzött. . . . . Mikor meglátuk a földre lapulva, szinte megdögvö a félelemtől, így szólunk magunkban: Ö tette bizonyára a lövést! . . . . . Az ember azonban felegyenesedett és biztonsági érzetében kihívó magatartást vett. — Hazudnak! — kiáltott fel; igen, hazudtak a gyávák! . . . . . Ezt a sártét az ember borzasztó fejlegyintéssel hallotta volna meg az öreg doktor nélkül, a ki visszatartotta az egyik matrózok már felemelt karját. — Miért rejtőzött el? — kérdé a sebész az embert. — Nem rejtőztem. — Mit csinált tehát összekuporodva a bokor mögött? — Hát lesbe voltam, mint a többiek. Van-e ma szüksege fegyver-levele Conchiubinában! . . . . . Az igaz, hogy én nem voltam meghívva az önk vadászatra, de ezertem a vadat és azt mondtam magamban: „Még ha két vagy három darabot is lőnék le, nem okoznék kárt senkinek.“ A doktor sokáig hagyta fűszélalni az embert, észrevétlenül vizsgálva öt éles tekintetével, azután hirtelen félbessakította. — Adja nekem a puskáját! — szólt. — Az ember láthatólag elsápadt, a mit a körülálló tisztiek mind észrevettek. Azonban igyekezett magát kibuzni a dologból. — Itt van! . . . . . Egyik barátom kölcsönözte nekem ezt a puskát! . . . . . A doktor nagy figyelmel vizsgálta a fegyvert. Ennek a puskának a két csőve üres, — jegyzé meg azután, — és nincs még két perozó annak, hogy elstőtötték. — Az igaz, mind a két lövéssel egy vadra adtam tüzet, a mely éppen az orrom előtt ment el. — Lehet, hogy az egyik golyó elstődött. . . . .

— Lehetetlen, mert a sikszág felé öszeloztam, azaz, hogy hátat fordítottam azon helynek, a hol a tüzt ur állott leaben.

Mindnyájuk meglepetésére, az öreg sebész rendezsen ravasz arcza most csak jóindulatú hízékenységet árult el.

Ésrt a két matróz, a kik elhozták az embert, a legnagyobb dühbe jöttek és nem tudták visszafojtani kitérésüket.

— Oh! ne higjyen neki, parancnok ur! — kiáltott fel, — ne higjyen ennek a nyomorult kutyának! . . . . .

De az embert felhatorítottá kétségkívül a doktor látszólagos jószívűsége.

— Fognak már egyszer beszélni hangyáim, igen, vagy nem? — szólt az arzáltalan. Különben egy is mindegy lesz, akár védem magam, akár nem! . . . . . Ah! ha matróz lennék vagy csak tengerészeti katona, az már más dolog volna, akkor meghallgatnának . . . . . De mit tegyek! . . . . . osok egy szegény peckingiy vagyok, és az köztudomásu, hogy a peckingiyeknek jó hátuk van itt. . . . . Vétkes vagy nem, atól a peroztől fogva, hogy vadolják, el is vannak lötölve.

A doktor meggyőződése, úgy látszik meg volt állapítva, mert félbessakította ezt a szóáramlatot.

— Nyugodjék meg, barátom. szót jó akaró hangon. Van egy bizonyíték, a m diadalmasan fogja megállapítani a valót . . . . . A golyó, mely Chamcey haduagyot lesújtotta, benn maradt a sebben, de ki lesz onnan véve, ezt én ígérém meg. . . . . Mindnyájuknak hossz golyóju puskák van, önek egyedül van közönséges kerekgolyóju vadászpuskája, tehát nem létezhetik tévedés. . . . . Nem tudom, hogy megértette-e engem.

Igen, az ember olyan jól megértette, hogy sapadtsága savószineseteket öltött és maga körül réveteg tekintetűt vetett.

Tíz perozig habozott, megmondolva chance-jait — azután hirtelen térdre borult, gesezsokukta kezét és homlokát a földhöz verve kiáltott:

— Bessallom! Igen, meglehet, hogy az én golyóm tévedt a tiszturhoz. . . . . Arról az oldalról h löttam suhogni a lomboszatot én véletlenre löttém . . . . .

Minő szerencsétlenség istenem, minő szerencsétlenség!

Oh, szivesen odaadnám az életemet, hogy megmentsem az övét, ha lehetne. . . . .

Uram, esküszöm, hogy az véletlen szerencsétlenség. Hiszen az mindennap megtörtönik, a hogy a hírlapok is írják . . . . . E a istenem, milyen szerencsétlen vagyok!

— Fogjátok meg ezt az arzáltalan embert, parancsoló a sebész, a két matróznak, vigyék át jó örizet alatt a Saigoni börtönbe egy leveleke kíséretében, mit ezen urak egyike az igazgatónak fog átadni.

Az ember egészen leusítottnak látszott — Szerencsétlen véletlen még nem büntöny, — nyugótt; — beuslletes munkás vagyok . . . . .

— Ezt majd meglátjuk Saigomban. — válaszolt a doktor.

Ezzel ment, hogy mgnézze, miként teljesítették parancsait a Dani elszállításra vonatkozólag.

Alig húsz perc alatt és azzal a bámulatos ügyességgel, a mi kiváló tulajdonságaikhoz tartozik, a matrózok összeállították a hordágyat galyakkal és száraz levelekkel, sőt lombos, árnyas felelet is csáláltak neki.

Mikor Danit beléhelyezték, a fiatal ember a fájdalomtól felordított. Ez volt az első életjel, a mit magáról adott.

— Ez most fel az utral barátaim, — szólt a doktor a matrózokhoz. Ea emlékezetem meg arról, hogy csak egy lövés is elegendő arra, hogy hadnagyotokat megöljétek!

Még nem volt nyolcz óra, mikor a gyászos menet utra kelt, és csak késő éjjel, két vagy három óra felé érkezett meg Saigomba, ama borzasztó nagy esőzések egyike, melyek egy képet nyujtanak a vízözönről, és a melyek Conchiubinának végzetes privilégiumát képezik.

A matrózok, kik a hordágyat vitték, a melyen Dani feküdt tizennyolcz óra hozaszat gyalogoltak oly utakon, a melyeket nekik még megoldozniuk is kellett, hogy egyáltalán tovább haladhassanak a sok növények közt.

A tiszték sokszor felakarták őket váltani munkálatukban, de ök visszautasították minden segítyt és oje elővigyázatú voltok, ogy gonddal léptek mit csak egy anya képes megtegnni szeretett haldokló gyermekeért.

(Folytatás következik.)

foglalkoznia a szünnapra, mert az aradi színház konzorziumának nem lehet kiadni. A színházunknak huzamosabb ideig sehol sem tartották megukat, csak az igazgató bukása után szoktak néhány napig vagy legfeljebb egy pár hétig kisegíteni a színházat, hogy a társulati tagok egy pár folyóhoz jussanak, de olyan testületet, melyre egy nagy város állandó szerződést köthetne, nem képeznek. Azon- ságára Temesvár ugyan megette, hogy Mosonyi társulatát egy egész évadon át tartotta a színházról egyesület felügyelete alatt, s Mosonyi csak öt forint napibért kapott a firmáért, de ez a kezelés Temesvárt sokba került, s nem hisztük, hogy az aradi színház bizottság ilyen nagy felelősséggel és sok teherrel járó feladatra vállalkozzon. Egy lenne ez az intendatúra, s ebből Aradnak is kijutott már. Olybá kell tehát tekintenünk a dolgot, hogy a jövő téli aradi színház évadát biztosítsa. A közönség méltán megvárhatja a színházi bizottságtól, hogy győzködjék oida meg a kérdést, mert még egy olyan nyomorgás szegényének, mint a most lefolyt színház évad volt, nem szabad Aradot kitenni.

A sorozási tervezet Arad megye törvényhatóságára már összeállította s hozzászólás végett áttette a katonai hatóságokhoz. A tervezet legközelebb egész részleteiben közölni fogjuk. Most csak azt jegyezzük meg, hogy az idén is két sorozási bizottság fog működni.

Eljegyzés. Osv. Dorák Jánosné urnó szép és kedves lányát, Anna kisasszonyt, hűvét első napján jegyezte D. U. B. v. s. k. y. Agoston huszárhadnagy.

Bettelheim Vilmos, az aradi kereskedelmi és iparbank letartóztatott főkönyvezetője V. i. n. t. r. Adolf dr. ügyvéd által meglehetősen a kir. táblához az aradi kir. törvényszék azon határozatát, melylyel a vizsgáló bíró intézkedését helyben hagyta, elrendelvé, hogy Bettelheim továbbra is vizsgálói fogságban letartóztatva maradjon.

A boros-sebes-gurahonci vasút engedélykönyvére már kiadott az aradi hivatalos lap hűvét száma közli. Az engedélykönyv aprilis 14-én kelt s ezertint s vasúti olyképen rendezendő be, hogy a vonatok sebessége legfeljebb 80 km lehet óránként. Engedélyes kötelez kiemelti leg- alább két mozdonyt, három személykocsit, két podgyászokocsit és 65 különféle teher- szállító-kocsit.

A sorozás. Arad város katonai ügyosztálya most küldi szét az idegen helyen tartózkodó újoncok részére az ideai sorozásra szóló behívó-jegyeket. A helyben tartózkodó újoncokat a negyedesterek fogják értesíteni, hogy a sorozás, úgy mint már közöltük, május 10-én, 11-én, 12-én és 13-án tartatik meg, fűjjenek fel. Az első 14 korosztályból 240 újonc van behíva, a másodikból 182 a harmadikból pedig 162. Igen érdekes azon átmeneti intézkedés, hogy az 1869. évben született közli a katonai ügyosztály által már összeirt és a so oászról értesített újoncokat csak 1890-ben fogják az új védtörvény értelmében beorolni mint első korosztálybeli védőkötéseket, mivel az idén a 21 éves védőkötések kerülnek első korosztályból a sorozás alá.

Az aradi kereskedelmi és iparbank válságára vonatkozó közleménynek helyreigazítás: aképen közli a tegnapi "Pester Lloyd", hogy Domán József neve az intézet válságos ügyével jogtalanul és alaptalanul hozott összefüggésbe. Domány volt ugyan a nevezett intézetek alelnöke, de mintegy 3 év előtt az igazgatósággal felmerült differenciák miatt lekötözték s azóta az intézet helyiségének kiadóit át sem lépte.

Az arad-cesanádi gazdasági takarékpénztár, mely a múlt évben tartotta alakuló közgyűlést, július hó 1-én a nyíllik meg és kezdi el üzemét. Az új pénzüntézethez úgy az alapítók, mint a nagy számban levő részvényesek szép reményeket fűznek. Mi is hisztük, hogy a várakozásban nem fognak csalódni. A pénzüntézet helyisége az arad-cesanádi vasutak palotájában lesz.

A bucu-előadás. Hctő esteire hirdette a színház az utolsó előadást. Könybe ládadhaktak az aradi színháztagok közönség szemei. Nem azért, hogy a társulat meg, hanem azért, hogy Aradnak ilyen csúfosan végződött színházi évada még nem volt. Még egy hónappal ez előtt hirdették a hivatalos színházbulletinnek B. l. a. n. t. P. a. l. m. a. y. I. k. á. t. H. o. g. y. i. A. r. a. n. k. á. t. V. i. z. v. á. r. i. t. s. t. b. s. k. a. p. t. u. k. "Angyal Bandi"-t sene nélkül és bucu előadásul egy rémdramát: "Két árva"-t, amelyben B. e. r. a. P. a. u. l. a. — énekelt. Tavaly ilyen tájt gyönyörködött egymásután U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y. ö. n. y. ö. r. k. ö. d. t. ü. n. k. e. g. y. m. a. s. t. a. n. U. j. h. a. z. y. E. d. é. b. e. n. J. á. s. z. a. y. M. a. r. i. b. a. n. s. z. a. z. é. v. á. d. v. é. g. e. n. J. á. s. z. a. y. I. k. á. b. a. n. s. z. a. z. i. d. é. n. a. z. e. g. y. C. s. i. l. l. a. g. T. e. r. e. z. e. n. k. i. v. e. l. s. e. n. k. i. s. e. m. m. i. N. e. m. k. a. p. t. u. n. k. ü. j. o. n. s. á. g. o. k. e. t. s. k. á. r. p. á. r. t. o. l. a. n. u. s. m. e. g. v. e. n. d. é. g. e. k. e. t. s. e. V. a. l. e. n. t. i. n. s. z. i. n. i. g. a. z. g. a. t. o. D. e. b. r. e. c. e. n. t. o. l. m. e. g. m. o. t. N. y. i. r. e. g. y. á. z. a. r. a. s. a. e. l. d. e. r. e. k. o. z. i. a. z. o. t. l. e. j. a. z. a. z. o. t. m. a. r. t. o. t. B. e. n. n. e. v. a. n. n. a. k. a. t. o. b. b. e. k. k. z. t. : "S. z. i. t. a. k. o. t. ó." s "T. i. t. k. o. s. o. k. ", "C. l. e. m. e. n. c. e. a. n. ", a. z. "I. n. g. y. e. n. é. l. o. k. " s. t. b. A. z. e. m. b. e. r. n. e. k. s. z. i. v. e. v. é. r. i. k. s. z. e. v. á. s. J. e. s. s. e. b. b. a. h. a. n. g. u. l. a. t. a. b. a. n. n. é. z. i. t. i. k. m. e. g. a. b. u. c. u. e. l. o. á. d. a. s. u. l. e. g. y. r. é. m. d. r. a. m. á. t. : "K. é. t. á. r. v. a. ", a. m. e. l. y. b. e. n. B. e. r. a. P. a. u. l. a. — é. n. e. k. e. l. T. a. v. a. l. y. i. l. y. e. n. t. á. j. t. g. y

